

Matčina obžaloba

„Chraňte své děti před N. S. D. A. P.“

Vossische Zeitung

Vestfálští sedláci organizují boj proti Schleicherovi

Der Angriff

Dnešní pátek lidé v Německu nakupují na poslední velkou oslavu roku 1932. Kdo má chuť, sáhne po suchém henkellu – což by mělo potěšit rodinu Ribbentropových –, kdo si to navzdory všemu může dovolit, dopřeje si právě šampaňské.

Henkell, koncern vyrábějící šumivá vína, inzeruje svůj sekt v novinách.

Goebbels si pobyt v Berchtesgadenu užívá. Z kliniky v Berlíně přicházejí dobré zprávy, Magda se zotavuje. Goebbels telefonuje s profesorem Stoeckelem a ten ho uklidní. Hitler a Magdin syn Harald, který s Goebbelsem přijel na Berghof, pacientce společně napíší dopis. Politicky zůstává situace v Berlíně beze změn. Šéf župy tedy polehává na zimním sluníčku, vychutnává si alpské panoráma a uvolněné chvílky po boku „vůdce“. Večer mu Hitler ukáže hotovou novoroční výzvu straně. Ostře se v ní obrací proti všem defetistům, odmítá jakékoli smíření se Strasse-rem a hlásá boj až do samého konce.

Sám tento radikalismus, pomyslí si Goebbels, nás dovede k vítězství. „Hitler je bezvadný,“ zapíše si do deníku. Jako zamilovaný studentík.

KPD připravuje na 4. leden velkou manifestaci v parku Lustgarten. „Ukažte Schleicherovi svou sílu!“ burcuje *Rote Fahne*.

Kdyby si Joseph Goebbels přečetl analýzu Politické policie v Mnichově o své NSDAP, alpské panoráma by mu bylo ukradené: „Nejenže téměř přestali přijímat nové členy, mezi těmi stávajícími je znát rostoucí ochablost; četné výstupy jsou na denním pořádku, příspěvky se výrazně snižují a čím dál častěji dochází ke škrtům kvůli nedoplatku příspěvků.“ Strana, SA a SS působí vyčerpaně. Policisté, jejichž znalosti pocházejí od celé řady špiclů v NSDAP, konstatují: „K názoru, že strana má to nejlepší za sebou a možná propásla nadějně vyhlídky, se už přiklonila celá řada nacionálních socialistů.“

„Politická policie“: republika v žádném případě není bezbranná. Tato jednotka, která má stát chránit před radikálními pachateli trestných činů, údajně zaměstnává až tisíc lidí, mezi nimi i mnoho špehů. Tito agenti také provokují, kladou pasti, posílají zprávy o ilegálních demonstracích. Jiné naopak odhalila rozvědka KPD nebo NSDAP.

Od minulého roku převzalo Politické oddělení na policejním prezidiu v Berlíně úlohu „Ústředny pro pozorování a potlačování rozkladu armády a policie v Prusku a celé říši“. Od té doby systematicky eviduje domnělé odpůrce republiky. V současnosti obsahuje vytvořená kartotéka jména více než půl milionu osob žijících v Prusku.

Silvestr

Schyluje se ke štvanci na komunisty!

Vyhrožují rozpuštěním masové proletářské organizace – Vyloučení jako předvoj zesíleného útlaku KPD

Die Rote Fahne

Göring ostře proti Hindenburgovi

Novoroční recepce u říšského prezidenta

Vossische Zeitung

Silnice a chodníky pokrývá tenká, pomalu tající vrstva ledu, strašně to klouže. Náledí Berlín ochromilo. Auta a autobusy jezdí krokem, přesto dochází k bezpočtu nehod. Ještě před polednem musejí záchranáři ošetřit třicet zraněných. Zloměniny, vyvrtnutí a otřesy mozku.

Adolf Hitler sezval společnost a téměř všichni pozvaní se samozřejmě dostaví. Se starým rokem se nastoupené družstvo předních nacionálních socialistů loučí v Berchtesgadenu. Hitlerův Berghof je náležitě vyšňořený.

Hermann Göring, Hitlerův informátor, kterému v hnutí důvěřuje jako málokomu, pozvání nevyužil – letos ho to táhne do Švédska, kde se chystá oslavit silvestra se známými na zámku Rockelstad. Švédsko, odtamtud pocházela Göringova první žena Carin, která roku 1931 nenadále zemřela.

Má s sebou rádio, které mu dala k Vánocům Emmy, jeho nová láska. Göring partnerce píše: „Tvé rádio právě hraje písně švédského rozhlasu. Jakou radost jsi mi tím připravila. A nyní, má milá, Ti z hloubi duše děkuji za všechnu Tvou lásku, Tvou obět a vše, cos pro mě udělala. Ať je nám i nadcházející rok nakloněn.“

Poslední dobou chodívá Abraham Plotkin o sobotách se svým odborářským soudruhem Martinem Plettlem do lesů. Nasednou na vlak a vyjedou za Berlín. Plettl pochází z Dolního Bavorska a je to milovník přírody. Pak si někam zajdou posedět a vášnivě diskutují nad sklenicí.

Theodor Leipart z ADGB obhájí v *Gewerkschafts-Zeitung* své kontakty s kancléřem Schleicherem. Nadpis textu zní: „Proti obvinění ze zrady. Pracujícím německému lidu.“ Stěžuje si na záplavu pomluv. „Vytýkají nám, že jsme vyjednávali s říšským kancléřem von Schleicherem. Podezírají nás ze spolupráce s reakčními skupinami. Jsou přesvědčeni, že jsme vzdali svůj velký cíl, uskutečnění socialistické ekonomiky.“

Opak je pravdou. Schleicherova vláda odborům část požadavků splní. Současná vláda sice socialismus neuskuteční, „ale můžeme v této situaci odmítnout její výzvu podílet se na podpoře zaměstnanosti?“

Nemálo mužů z okruhu kolem Leiparta by odpovědělo: Rozhodně, jinak zradíme sami sebe!

Berlínské hotely, divadla, kabarety, restaurace a hospody počítají na dnešní silvestrovské oslavy s výrazně větším nápojem hostů než ještě před dvěma lety. *Institute for Business Research* konstatuje: „V roce 1932 Německo téměř překonalo krizi, která až do základů otřásla jeho ekonomickými strukturami.“ Na to je přece potřeba si připít. Pro amerického novináře Mowrera

není pochyb: „Němečtí národohospodáři jsou dnes přesvědčení, že horší už to být nemůže, že tato země dosáhla samého dna a nyní se pohybuje na rovném terénu, z něž je předurčena se pozdvihnout.“

A nezapomínejme: žádná z očekávaných politických katastrof letos nenastala. Adolf Hitler nepřevzal moc, komunismus nerostl tak silně, jak se čekalo. Výmarská republika ještě žije. Mowrerův závěr: rok 1933 by měl být lepší než 1932.

Theodor Haubach, přední člen Reichsbanneru, se v časopise spolku ohlíží za uplynulým rokem: „Mnoho bylo zničeno a mnoho rozdupáno, ale Reichsbanner opanoval bojiště a zformoval své řady k novému boji. Opět nastoupíme, stále ještě v příšeří pochyb a zoufalství. [...] Nemáme nic než jistotu, že armáda, která dokázala obstát v roce 1932, už bude v roce 1933 nepřemožitelná.“

Na SPD a jejích spojencích je uklidňující ta nezvratná jistota, že bez nich se nic neobejde.

Říšský prezident von Hindenburg sepíše poselství vojákům: „K Novému roku přeji všem příslušníkům branné moci, armády a říšského námořnictva srdečně mnoho štěstí. Vaše jednání nechť se i nadále řídí starými vojenskými ctnostmi: věrností, poslušností a smyslem pro povinnost.“ Podepsal se i Kurt von Schleicher – ve své funkci ministra obrany.

Britský velvyslanec sir Horace Rumbold vyřídí říšskému kancléři Schleicherovi pozdravy svého ministerského předsedy spolu s tím, že sir Ramsay MacDonald neočekává nic s větší nadějí než vřelou spoluprací obou zemí s cílem evropského přátelství.

Hrabě Harry Kessler prožívá přelom roku v tichosti. Muž, který jinak každý den vyhledává blízkost zajímavých lidí a neustále je k vidění na recepcích a večerích, tráví silvestra doma ve Výmaru. Zcela sám.

Schleicher pošle novoroční telegram Franzi von Papenovi do Wallerfangenu. „Vše nejlepší v roce 33 a srdečný dík praporečnickovi v rozhodujících bitvách starého roku. Mému milému Franzíčkovi a jeho rodině mnoho radostí. Schleicher.“

Copak se rivalovi, jehož pomsty se obáváme, posílají takové telegramy? „Mému milému Franzíčkovi“?

Schleicher možná ano.

Ve vile rodiny Georgeových u Malého Wannského jezera, Bismarckstraße 34, je náležitě rušno. Heinrich George, opěvovaný, oplácáný, oduševnělý herec, slaví s přáteli a rodinou. Nastěhovali se sem teprve před pár dny.

Když to venku začne práskat, německá doga Fellow si v předsíni zaleze za křeslo. Berta Drewsová, Georgeho nastávající žena a matka jejich společného syna Jana, psa hladí, aby ho povzbudila. Jan výská v postýlce, chce zpátky na večírek, kde se všichni veselí. Krátce po půlnoci společnost okouzleně přihlíží, jak George předvádí na zahradě své „pyrotechnické umění“. Po všem tom rámusu připraví vánoční punč a sám si pořádně zavdá. Později pak v převlečení za orientální krásku se záplavou černých kadeří a vlajícím závojem věští hostům budoucnost.

Pro něj a jeho Bertu je cesta jasná: brzy se budou brát.

Půlnoc. První okamžiky roku 1933.

V Berchtesgadenu podá Joseph Goebbels „vůdci“ ruku. Pohlédne na něj a prohlásí: „Přeji vám moc.“

Dole v údolí práskají silvestrovské dělbuchy, na vrcholcích hor plápolají ohně. Rozezní se zvony. „Rozdrťte starý rok!“ pomyslí si Goebbels.

Zatímco později ostatní Hitlerovi přívrženci slaví, pijí a povídají si, on zoufale tiskne ucho k telefonu. Hovor z Berlína. Magdě se náhle velmi přitížilo. Dostává umělou výživu. Je to vážné. Ohrožení života. Než se stačí dozvědět víc, spojení se přeruší.

Pro Goebbelse začíná rok 1933 duševními muky.

Neděle 1. ledna 1933

Násilný nacionálněsocialistický útok na demokratický stát odražen

Frankfurter Zeitung

Nový rok – nový boj!

Máme za sebou těžký rok. Neméně těžký nás teď čeká. Abychom opět obstáli, musí být údernost nejsilnější německé dělnické strany dovedena k nejvyšší dokonalosti.

Vorwärts

**Všude, na celém světě lidé hovořili o...
jak se jen jmenoval křestním jménem:
Adalbert Hitler. Později? Nezvěstný!**

Berliner Tageblatt

Nový rok. Kocovina.

V Utrechter StraÙe byl šestnáctiletý hitlerčik Walter Wagnitz v jednu hodinu ráno zabit bodnutím do podbřišku. Čin spáchali patrně komunisté. Podezřelým je muž jménem Sarow. Wagnitz trávil noc v jednom podniku a slavil silvestra se třetím družstvem Hitlerjugend, k činu však došlo na ulici.

Joseph Goebbels se vydá na cestu do Berlína. Bude ještě Magda naživu, až dorazí? Šéf župy poslední dobou často myslí na Boha.